

[O. Mathiasen.]

mindst det ærede medlem hr. Axel Kristensen har været stærkt interesseret i og flere gange har været inde på. Den højtærede ministers redegørelse om dette forhold vil nok lægge en dæmper på den fortsatte diskussion, idet det fastslås efter undersøgelsen, at der praktisk taget ikke vil være mulighed for at anvende flere faglærere end dem, der anvendes i øjeblikket.

Der er også stor interesse omkring undersøgelsen af det fremtidige lærerbehov, og forholdet er jo det, at de hidtidige prognoser har slået fuldkommen fejl, og selv om den prognose, undervisningsministeren nu har udarbejdet efter forespørgsel til kommunerne, altså ser forholdsvis solid ud, vil jeg have lov til at sige, at jeg er ligesom lidt bange for, at der også skal være mangler ved den. Det er ikke så underligt, for det er et meget vanskeligt område at udarbejde prognoser for — der er mange usikkerhedsmomenter — men vi får håbe, at den sidste, vi har fået, som virker meget tilforladelig, også kan holde.

Det værste ved hele denne skolesituation må jo være, at de mange udmærkede lovforslag, som den højtærede undervisningsminister har fremsat i den forholdsvis korte tid, han har haft denne høje stilling, bliver fremsat i en tid, hvor vi står og venter på besked om, hvad det bliver til med det politiske forlig, som vel snart må komme. Når jeg nævner det, er det fordi, der, efter hvad der er oplyst i blade og på anden måde, ifølge dette forlig skal foretages en række stærke restriktioner med hensyn til byggeriet, ikke mindst skolebyggeriet.

Den højtærede minister fremhævede, at spørgsmålet om lærermangelens afhjælpning på længere sigt er særdeles afhængigt af, at der ikke kommer vanskeligheder med hensyn til fremskaffelsen af de nødvendige bevillinger til seminariebyggeri. Det samme gælder naturligvis skolebyggeriet som helhed. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen havde nogen betænkelighed også af den grund, som jeg her nævner. Der har været en mægtig skoleaktivitet i de senere år, og der må gives fuld anerkendelse til ministrene, som har været så aktive og fremsat så mange udmærkede forslag, men hvad kan det hjælpe, hvis resultatet nu bli-

ver, at der skal skæres ned på dette område så voldsomt, som det er fremstillet i dagspressen?

Der er et æret medlem, som ved en anden lejlighed har sagt, at Danmark kunne sammenlignes med en galeanstalt. Hvis det er meningen, at gennemførelsen af alle disse love, der nu er eller bliver gennemført, skal strande på, at vi ikke kan få det nødvendige skolebyggeri gennemført, medens man ikke så meget som rører med en lillefinger ved alle de udvidelser, der skal foregå inden for forsvarsministeriets område, så synes jeg jeg har lov til at sige, at betegnelsen galeanstalt om Danmark i hvert fald ikke er for stærkt et udtryk.

Bækgaard: I den redegørelse, som den højtærede undervisningsminister gav i går, er der flere ting, som er særdeles aktuelle i den situation, vore skoler befinder sig i for tiden. Jeg finder det glædeligt, at forskellen på lærermangelen i byerne og på landet nu er i aftagende. Mon ikke denne forskel yderligere kan formindskes ved, at der ydes ensartede lærerlønninger overalt? Det er efter min mening uholdbart, at der i hovedstadsområdet betales højere lønninger end i det øvrige land.

De ændrede normeringsregler har altså medført større ensartethed i lærermangelen, og derfor synes det for mig helt forkert på samme tid at diskutere oprettelsen af embeder for lærere til børnehaveklasse og 10. klasser, især da der jo netop på disse to områder gives en ypperlig undervisning ad privat vej. Jeg tænker her på det arbejde, som udføres af vore ungdoms- og efterskoler og ligeledes af de børnehavelærere, som får deres uddannelse på de 3 seminarier for småbørnslærere.

Den højtærede minister kom i sin redegørelse ret udførligt ind på seminarieelevernes vikartjeneste. Det forbyr mig ærlig talt, at 400 af disse seminarister ikke har fået pladser anvist i en tid, hvor lærermangelen ellers er så følelig. Det forklares med, at kommunerne hellere vil vente og se, om de ikke skulle være heldige og få en færdiguddannet seminarist. Her er netop et spørgsmål, som man må have opmærksomheden henvendt på, for i kapløbet om de fuldtuddannede overbyder kommunerne ofte hinanden med ekstra ydelser med hensyn